

Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, V skyrius, 18-19-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1969 m. birželio 22 d. New Vrindavane, JAV.

{mp3}SB_1.5.18-19_19690622_New_Vrindavan{/mp3}

Tikrai išmintingi ir į filosofiją linkę žmonės turi siekti svarbiausiojo tikslo, kuris nepasiekiamas šioje visatoje net ir apėjus visas jos planetas – nuo aukščiausios (Brahmalokos) iki žemiausios (Pātālos). O laimė, kurią teikia jusliniai malonumai, aplanko mus pati savaime, kai ateina jai skirtas laikas, kaip aplanko mus kančios, nors jų ir nenorime.

Brangus Vyāsa, net jei dėl vienokių ar kitokių priežasčių Viešpaties Kṛṣṇos bhaktas kitąsyk ir puola, jis, be jokių abejonių, gyvena ne materialiu lygiu, kaip kad kiti žmonės (veikiantys dėl pasitenkinimo ir pan.), nes kartą patyręs Viešpaties lotoso pėdų skonį bhaktas jau nebegali užmiršti išgyvento ekstazės jausmo ir kaskart iš naujo jį prisimena.